

کانون فتنه، وحدت و آرامش کشور را نشانه گرفت

حوادثی که همه معادلات را برهم زد

اما در فاصله‌های سال‌های ۸۷ تا ۸۸، ایران در بهترین شرایط منطقه‌ای قرار داشت. پیروزی حزب الله لبنان در جنگ ۳۳ روزه و پیروزی مقاومت بر رژیم صهیونیستی از سویی، و عدم موفقیت آمریکا در عراق و افغانستان از سویی دیگر، موجب دست برتر ایران در مناسبات منطقه و جهان شده بود. شاید به همین دلیل هم بود که باراک اوباما، رئیس جمهور سابق ایالات متحده، پس از رؤی کار آمدن، ترجیح داد تا به جای دنباله‌روی از سیاست‌های اشتباه منطقه‌ای بوش پسر، به توصیه‌ی استراتژیست‌هایی چون "زیگنیو برزنیسکی" و "رابرت گیتس" گوش فراده‌د. این دو، پیش از این، در کتاب "ایران: زمانی برای ارائه‌ی رهیافت جدید"، رفتار سیاست خارجی آمریکا در قبال ایران را مورد انتقاد قرار داده و معتقد بودند که دولتمردان این کشور، می‌باشند از گزینه‌های دیپلماسی، تشویق، ترغیب و مطلوبیت اقتصادی استفاده کنند. به تبع اتخاذ همین سیاست بود که اوباما، اولین نامه‌ی خود به رهبر انقلاب را، یک ماه پیش از انتخابات سال ۸۸ ارسال و در آن از ایشان درخواست کرد که برای شروع فصل جدیدی از مناسبات بین ایران و آمریکا، به واشنگتن کمک کند. فتنه‌ی ۸۸ اما همه‌ی این معادلات را برهم زد و موجب شد تا بار دیگر، دشمن به «سرانگشتان داخلی» خود امیدوار شود.

کشاندن کشور به «لبه پر تگاه»

برای همین، چند ماه بعد از آغاز آشوب‌ها در ایران، "کمیته‌ی خطر جاری" که متشكل از گروهی از سناتورهای آمریکایی، مسئولان ارشد وزارت خارجه این کشور و برخی از مدیران باسابقه‌ی سیا و پنتاکون است، با دیدن تداوم این وضعیت در گزارشی، پروژه‌ی "براندازی از درون" را به مقامات ایالات متحده تجویز می‌کنند. این افراد در گزارش خود تأکید می‌کنند: "واشنگتن اکنون به رویکرد جدیدی نیاز دارد. باید همه‌ی نیروها برای این استراتژی بسیج شوند. باید درس‌های گذشته مورد بازیبینی قرار گیرد، درس‌هایی که از فروپاشی بلوک شرق به یادگار مانده است... متحdan آمریکا باید حول استراتژی تهاجمی علیه رهبری ایران منسجم گردد". توصیه‌ی این کمیته، نافرمانی مدنی و کشاندن درگیری‌ها به کف خیابان به منظور ایجاد شکاف و برهم زدن وحدت و آرامش کشور بود. یعنی دقیقاً شبیه آن وضعیتی، که چند سال بعد، در جریان «بیداری اسلامی» بر سر انقلاب کشورهایی چون مصر آمد. انقلاب مصر که می‌رفت با تداوم خود، موجب تسريع در حرکت بیداری اسلامی در منطقه شود، به دلیل مقابله هم قرار گرفتن مردم، و بروز شکاف و درگیری بین خود، نه تنها از مسیر خود خارج شد، بلکه موجب روی کار آمدن مجدد حکومتی دیکتاتوری در آن شد. باری «اگر خدای متعال به این ملت [ایران] کمک نمی‌کرد، گروههای مردم به جان هم می‌افتدند، می‌دانید چه اتفاقی می‌افتد؟ می‌بینید امروز در کشورهای منطقه، آن جاهائی که گروههای مردم مقابله هم قرار می‌گیرند، چه اتفاقی دارد می‌افتد؟ کشور را لب یک چنین پر تگاهی برندند؛ خداوند نگذاشت، ملت هم بصیرت به خروج دادند. در قضایای سال ۸۸، این مسئله‌ی اصلی است...»

۹۶/۵/۶،
حالا بعد از گذشت چند سال از آن روزها، بهتر می‌توان فهمید آنچه دشمن طراحی کرده بود و «سرانگشتان دشمن» در ایران آن را می‌خواستند پیاده‌سازی کنند، کشور را به کجا می‌رسانند. «دشمن می‌خواست کشور را متلاطم کند، می‌خواست آرامش و ثبات و استقرار را از ملت ایران بگیرد؛ درست بعکس، خدای متعال در مقابل کید دشمنان آنچنان تقديری کرد که...؛ و مکروا و مکرالله والله خير الماكرين». ۹۱/۷/۲۴

درست یک ماه قبل از انتخابات ۸۸، رهبر انقلاب در سفر به کردستان و در جمع مردم شریف این استان، بارصد دقیق از طراحی دشمن برای ازبین بردن «وحدت» و «آرامش» در جامعه چنین فرمودند: «جوانان عزیز! حرکت کسانی را که دل هارا از وحدت و صمیمیت می‌خواهند دور کنند، رصد کنید... کسانی می‌خواهند به هر سیله‌ای، میان آحاد ملت اختلاف و تفرقه به وجود بیاورند. هر کسی که دیدید در این زمینه کار می‌کند، درباره‌ی او داوری کنید که سرانگشت دشمن است؛ بداند یا نداند. ممکن است ندانند، اما سرانگشت دشمنند؛ برای دشمن کار می‌کنند. نتیجه یکی است. آن کسی که دانسته به شما ضربه می‌زند، با آن کسی که ندانسته همان ضربه را وارد می‌کند، با هم فرقی در نتیجه ندارند، باید هشیار بود؛ باید بیدار بود». ۸۸/۲/۲۲

کمتر کسی متوجه اشاره‌ی رهبر انقلاب به «سرانگشت دشمن» شد اما «تفرقه» یعنی دوقطبی کردن شدید جامعه و ایجاد شکاف در بین مردم، موضوعی بود که بلا فاصله بعد از اعلام نتایج انتخابات ۸۸، توسط همین سرانگشتان دشمن کلید خورد. به گمان من مهم‌ترین هدف از حوادث دوران فتنه‌ی بعد از انتخابات -این چند ماه- این بود که بین آحاد ملت شکاف بیندازند؛ سعی-شان این بود. می‌خواستند بین آحاد مردم شکاف بیندازند و توواستند. ۸۸/۱/۱۹

از نفس افتاده‌ها، فتنه را کلید زند

گاهنامه
حاج

بیان

بیان

بیان

بیان

بیان

۹۷-۹۶-۹۵

بیان

«سرانگشت دشمن» البته مخصوص انقلاب ایران نبود و در انقلاب‌ها و سایر کشورها نیز نمونه‌هایی از آن یافت می‌شود. برای مثال، "ملوک جلاسکی" در کتاب "روشنفکران و انقلاب تجربه آلان شرقی"، تعبیر "پرندگان گردن چرخان" -که نزدیک است به معنای اصطلاح «سرانگشت دشمن»- را برای بخشی از نخبگان درون حاکمیت به کار می‌برد که زمینه‌ی فروپاشی آلان شرقی را نهاده سال ۱۹۸۹ فراهم آورده‌ند. گرچه سال‌ها بعد از فروپاشی دیوار برلین، و درست در ایام فتنه‌ی ۸۸، این اصطلاح، توسط بخشی از تئورسین‌های شبکه‌ی غربگرای درون کشور نیز در دستورالعمل‌های تجویزی برای "کانون فتنه و آشوب" در ایران به کار برد. شبکه‌ی غربگرای که معتقد بود انقلاب اسلامی ایران شبیه انقلاب سوری است و بنابراین به همان سرنوشتی دچار خواهد شد که انقلاب شوروی و سایر انقلاب‌های کمونیستی به آن دچار شدند، بر آن بودند که زمینه‌ی این فروپاشی، می‌بایست توسط طیف موسوم به "پرندگان گردن چرخان"، یعنی بخشی از نخبگان مخالف اما درون حاکمیت فراهم شود. «انقلابیون پشیمان» و «از نفس افتاده‌ها»، همین کارکرده‌دار آشوب‌های سال ۸۸ ایفا کردند.

مسابقه پیامکی گناه نابخشودنی

۱. شبکه‌ی غربگرا به فروپاشی انقلاب اسلامی ایران توسط چه طیفی امیدوار بود؟
- الف) سلطنت طلبها و ضد انقلابهای خارج نشین
ب) طیف موسوم به "پرندگان گردن چرخان" که "انقلابیون پشیمان" و "از نفس افتاده‌ها" این کارکرد را در سال ۸۸ ایفا کردند.
ج) طیف دانشجو و طلبه
د) سناتورها و مقامات آمریکایی
۲. "کمیته‌ی خطر جاری" چند ماه بعد از آغاز آشوبها در ایران، چه پروژه‌ای را به مقامات ایالات متحده تجویز کردند؟
- الف) براندازی از درون
ب) جنگ تمام عیار نظامی
ج) افزایش فشار در منطقه
د) اغوای کشورهای غربی به قطع رابطه با ایران
۳. در فاصله‌ی سالهای ۸۶ تا ۸۸، چه شرایطی موجب دست برتر ایران در مناسبات منطقه و جهان شده بود؟
- الف) پیروزی مقاومت بر رژیم صهیونیستی
ب) پیروزی حزب الله لبنان در جنگ ۳۳ روزه
ج) عدم موفقیت آمریکا در عراق و افغانستان
د) همه‌ی موارد
- عدد گزینه‌ی صحیح را به ۵۰۳۰۸۰۵ پیامک بزنید.